

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 846/2025
08.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Тајјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић, и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Борислава Пупавца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 346/22 од 31.10.2024. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 25/25 од 08.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Борислава Пупавца, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 346/22 од 31.10.2024. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 25/25 од 08.05.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 346/22 од 31.10.2024. године окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. КЗ и осуђена је на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико новачну казну у остављеном року не плати, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом је окривљена обавезана да сноси трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем, као и да плати на на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 25/25 од 08.05.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Борислав Пупавац, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљену на основу одредбе члана 423. став 1. ЗКП ослободи од оптужбе да је извршила кривично дело одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. КЗ.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче да су нижестепене пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да у изреци побијане првостепене пресуде нису наведена сва законом прописана битна обележја кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. КЗ.

С тим у вези истиче да описане радње из изреке побијане првостепене пресуде не чине радњу извршења овог кривичног дела. Бранилац наводи да то што је окривљена рекла свом оцу ББ, који је водио малолетну децу испред ПУ у Сремској Митровици на преузимање деце, да поведе само мал.ВВ, али не и мал.ГГ, како би се видели са оцем ДД, није онемогућила виђање мал.ГГ са оцем, који је могао да проведе време са малолетном ГГ тог дана од 17,00 – 20,00 часова, односно није предузела радњу извршења овог кривичног дела.

Врховни суд изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене оцењује као неосноване.

Кривично дело одузимање малолетног лица из члана 191. став 1. Кривичног законика, чини онај ко малолетно лице противправно задржи или одузме од родитеља, усвојиоца, стараоца или другог лица, односно установе, којима је оно поверено или онемогућава извршење одлуке којом је малолетно лице поверено одређеном лицу. Ставом 3. истог члана прописано да кривично

дело чини онај ко онемогућава извршење одлуке надлежног органа којом је одређен начин одржавања личних односа малолетног лица са родитељем или другим сродником.

Према изреци правноснажне пресуде, окривљена АА је „дана 25.05.2021. године у Сремској Митровици, у стању урачунљивости, при чему је могла да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, свесна свог дела и хтела његово извршење и свесна забрањености свог дела, онемогућила извршење судске одлуке пресуде Трећег основног суда у Београду П2 898/15 од 20.05.2019. године, а која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 655/19 од 20.12.2019. године, којима је регулисан начин виђања оца ошт.ДД са децом млдб. ГГ и млдб. ВВ, тако што је наведеног дана 25.05.2021. године (уторак) рекла свом оцу ББ који је децу водио на преузимање испред ПУ Сремска Митровица да само млдб. ВВ води на виђање са оцем, а да млдб. ГГ не води, те је на тај начин онемогућила виђање млдб. ГГ са оцем, иако је исти имао право да наведеног дана проведе време са млдб. ГГ од 17,00 до 20,00 часова...“

По оцени Врховног суда, из оваквог чињеничног описа датог у изреци првостепене пресуде, произлазе сви битни елементи кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. КЗ, због ког је окривљена и оглашена кривом правноснажном пресудом и то како објективни, који се односе на радњу извршења - онемогућавање извршења правноснажне пресуде Трећег основног суда у Београду П2 898/15 од 20.05.2019. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 655/19 од 20.12.2019. године, тако и субјективни елементи, која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљене, који обухвата и свест о забрањености дела.

Према томе, како је правноснажним судским одлукама одређен начин виђања оца ДД са малолетном децом ВВ и ГГ, тиме што је окривљена предузетим радњама наведеног дана, (на начин – преко свог оца ББ који је децу водио на преузимање испред ПУ Сремска Митровица), онемогућила виђање оца – овде оштећеног и ћерке, окривљена је предузела радњу овог кривичног дела, па се неосновано захтевом указује на повреду Кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљене даље у поднетом захтеву наводи, да током поступка није доказан умишљај на страни окривљене, да оштећени није желео да на виђање са њим доведу малолетну ГГ, што произлази из доказног поступка и да је тиме искључена противправност радњи окривљене, што потврђује и мејл који је окривљена послала пре критичног догађаја Центру са социјални рад Сава у Сремској Митровици, на који начин бранилац полемише са утврђеним чињеничним стањем и оценом доказа, у смислу одредбе члана 440. ЗКП.

Међутим, повреда закона из члана 440. ЗКП, сходно одредби члана 485. ЗКП, није предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле није дозвољени разлог, у смислу одредбе члана 485.

став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у овом делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић